

**33<sup>è</sup> JOCS FLORALS 2021****Text Narratiu****LA PEDRA DELS DESITJOS**

Hi havia una vegada uns nens que els hi agradaven les aventures i les coses en les que ningú creia. En el grup hi havia una nena, que es deia Andrea, i dos nens, un que es deia Marc i l'altre Pau.

Un dia, a l'hora d'Història, la professora els va explicar una llegenda que parlava sobre una pedra que estava perduda: qui la trobés, tindria opció a demanar quatre desitjos. Els nens es van interessar molt per aquest tema i van començar a fer moltes preguntes sobre la meravellosa pedra. La professora molt estranyada els va a començar a dir:

- Diu la llegenda que la pedra només la pots utilitzar si realment la necessites. Si aquesta necessitat és molt gran i necessària, te la concedeix. Ara bé, si la pedra se n'adona que és una bajanada, la petició del desig no es complirà mai. – va dir la mestra, tot mirant el seu alumnat.

Aleshores va sonar el timbre perquè era l'hora de l'esbarjo matinal. Així que estaven esmorzant, l'Andrea va dir:

- I si busquem la pedra i demanem els desitjos?? - Llavors el Marc va contestar:
- D'acord!!! Quan sortim de classe quedem a la xarxa que voreja el bosc i comencem a buscar! – va dir el Marc tot engrescat amb la idea que havia plantejat l'Andrea.
- Sí!!! – van cridar i exclamar tots a la vegada.

Quan van sortir de l'escola es van dirigir primerament a les respectives llars, per agafar provisions en forma de menjar i begudes per si les mosques... A més a més, van prendre tot el material necessari per fer la recerca de la pedra (una tablet amb connexió a internet per a buscar informació; uns microscopis portàtils; una brúixola i el llibre d'història amb tota la història i l'explicació de la pedra). Un cop van tenir en el seu poder tot aquest material, es van reunir a l'entrada del bosc i començaren a buscar.

En iniciar la seva recerca, van trobar-se infinitat d'obstacles que, tot i la dificultat per anar avançant, els anaven superant mica en mica. Després de molta estona, van arribar a un paratge on la vegetació i els animals semblaven extrets d'un conte per la màgia que desprenien, amb els seus brillants colors i els seus moviments tan harmònics. L'Andrea, aleshores, va notar alguna cosa darrere seu i va decidir aturar-se per investigar. Va distingir un camí il·luminat i molt diferent de tots els que coneixia en aquell bosc. Aleshores dir el Marc va dir tot sorprès:

- Mireu!! – va cridar posant cara de no haver vist mai allò que copsaven els seus ulls.
- Es un camí amb pedres precioses!!! - van exclamar els tres a la vegada.

Llavors, van seguir aquest camí per saber fins on els portaria amb una barreja entre por i curiositat. Van trobar-se una plena d'objectes que mai havien vist. Algunes de les pedres que veieren eren del propi camí que, algú, les havia amagat dintre d'aquella gruta. Seguien mirant el recorregut que feien les

**33<sup>è</sup> JOCS FLORALS 2021****Text Narratiu**

pedres i, de sobte, en alçar la mirada estava la pedra dels desitjos... amb la professora d'Història de l'institut!!! Què feia allà? Quina era la seva intenció? Voldria trobar la pedra també? Totes aquestes preguntes que van venir al cap del grup d'amics, ràpidament, es van dissipar un cop iniciaren una petita conversa. La professora els va fer saber que, quan era petita, també tenia un grup amb més amics que feien excursions per crear les seves pròpies aventures i que, quan els va veure, es va transportar a la seva època de l'institut:

- Mireu, de petita vaig tenir un grup d'amics com vosaltres i cada setmana fèiem una aventura diferent. M'ho passava molt bé anant d'aquí cap allà. Jo volia ser investigadora o científica, però, la meva família, no va recolzar-me amb la meva il·lusió. – explicava la mestra capcota.
- Així que, vaig desanimar-me i vaig deixar córrer la idea que tenia des de ben petita... – continuà la mestra amb llàgrimes als seus ulls.

El grup de nens es va quedar bocabadat amb allò que havien sentit de la seva mestra. En veure-la força desanimada, l'Andrea va dir:

- Doncs, coneixent-te com et coneixem i amb les bones classes que fas, jo penso que si vols, encara ho pots aconseguir!!! - va dir l'Andrea.
- Gràcies per les teves paraules, Andrea - va dir la professora, tot caient-se-li força llàgrimes per l'emoció viscuda gràcies a les paraules de la seva alumna.

En Pau, Marc i l'Andrea van tornar cap a casa a explicar tot el que havien viscut al bosc als seus pares. Sabent que, molt probablement, algun bronca els hi cauria... Ara bé, l'experiència va valer la pena, fins els punt que van poder fer un treball per l'institut, sobre la pedra i les seves característiques i van treure molt bona nota!!! La professora, per la seva banda, va deixar la docència i va perseguir el seu somni de ser científica, per poder complir el seu desig de petita i que, la podia portar a ser més feliç en la seva vida.

Al final van decidir que el millor era portar la pedra al museu de la ciutat per a que tothom la podés veure.